

[Bue Bjørner.]

bejdskraft, kan vi heller ikke se, at der er taget Hensyn hertil. Som jeg nævnte ved Lovforslagets første Behandling, finder vi det uheldigt, at man her simpelt hen foreslaar at forbyde Avertering om militærfri Arbejdskraft. Da man jo ikke kan forbyde Principalerne at ansætte militærfri Arbejdskraft, opnaar man kun derved, at det gøres umuligt for Principalen at gøre opmærksom paa paa et tidligt Tidspunkt, at han ønsker en militærfri i sin Tjeneste, og det betyder Spild af Tid, Papir og Porto for de unge, der søger en Plads, hvor Principalen vittterlig kun vil have en militærfri Person i sin Tjeneste. Det er ikke muligt for os at fremsætte Ændringsforslag her, Tiden har ikke gjort det muligt at overholde Forretningsordenens Tidsfrister, ellers havde vi ønsket at fremsætte Ændringsforslag om, at Stk. 1 i § 14 faldt bort. Det er der ikke Mulighed for, men jeg henstiller, at der bliver delt Afstemning, saaledes at vi med Hensyn til dette Punkt kan markere, at vi fra Retsforbundets Side maa gaa imod denne Bestemmelse.

I øvrigt kan jeg anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag og for Lovforslaget.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen):

Jeg vil gerne takke Udvalget for den meget omfattende Gennemgang af Funktionærlovforslaget. Som Forholdene ligger, har jeg tiltraadt de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag, selv om jeg har haft Betænkeligheder med Hensyn til nogle af Forslagene, særlig hvad angaar Bestemmelsen om Mæglingmænd. Jeg hilser med Glæde, at dette Forslag, der paa afgørende Omraader betyder en Forbedring for den store Funktionærstand, har kunnet opnaa en altovervejende Tilslutning fra de i Udvalget repræsenterede Partier, og jeg skal anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse med de af Flertallet foreslaaede Ændringer.

Ordføreren (Gustav Pedersen):

Til det ærede Medlem Hr. Steffen Jensen vil jeg gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet om Opsigelse fra en Lejlighed, Funktionæren har beboet, og hvor Enken skal fraflytte ved Funktionærens Dødsfald, at jeg forstaaer i og for sig udmærket disse Bemærkninger og Forslagets Hensigt. Vi maa imidlertid se i Øjnene, at det er et Forhold, der ikke kan rettes ved denne Lov. For det første ligger det uden for Lovens Omraade, men det afgørende er, at langt den overvejende Del af de Mennesker, som dette Forhold er

et Problem for, slet ikke hører ind under Funktionærloven. Det er kun en meget lille Del af de Mennesker, der har Tjenestebolig hos en privat Arbejdsgiver, der falder ind under Funktionærlovens Rammer. Der kan forekomme Tilfælde, men det er kun de færreste, og derfor vilde det slet ikke være muligt at løse hele dette Spørgsmaal i Forbindelse med en Lov, der vedrører Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer.

Med Hensyn til Sygelønsspørgsmaalet vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det, der er og skal være Hovedreglen, er, at Sygdom er lovligt Førfald for Funktionæren, det vil altsaa sige, at Arbejdsgiveren er forpligtet til at betale Funktionæren Løn under Sygdom, indtil han paa lovlig Maade kan frigøre sig for Arbejdsforholdet. Den anden Bestemmelse er en Dispensationsbestemmelse, som ganske vist har været anvendt langt ud over, hvad der var Meningen med en saadan Bestemmelse, men som netop nu som Følge deraf er blevet skærpet saa meget, at det ikke frister til at anvende den som en generel Regel, fordi den paa visse Maader i Virkeligheden stiller større Krav end Hovedreglen, og jo ogsaa fordi den ikke længere kan aftales kollektivt. Det har ikke været Meningen, har aldrig været Tanken, at man skulde gøre denne Bestemmelse til Hovedreglen. Det er Funktionæren ikke tjent med, og det vilde være et uholdbart Forhold. Derfor har vi opnaaet det, som virkelig var ønskeligt paa dette Omraade: vi har standset disse Forsøg paa at misbruge Dispensationsbestemmelsen paa en saadan Maade, at man vilde gøre den til Hovedreglen.

Angaaende Spørgsmaalet om gravide Kvinder vil jeg gerne sige, at den Aftale, der er truffet mellem Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund og Arbejdsgiverforeningen, skal have lidt Tid til at give Erfaringer, inden man kan tage Spørgsmaalet op til videre Behandling, medmindre det bliver unødvendigt, fordi der andetsteds træffes Ordninger i dette Spørgsmaal, som jo ikke mindst berører adskillige Kvinder uden for Funktionærlovens Omraade. Det er jo ikke et Problem alene for Funktionærer, men det er mindst lige saa meget et Spørgsmaal for de Kvinder, der arbejder i Fabrikker og paa anden Maade, og jeg haaber paa, at der inden for en rimelig Tid findes en tilfredsstillende Løsning af dette Forhold.

Til det ærede Medlem Hr. Bjørner vil jeg gerne sige, at det kan jo altid være en Skønssag, hvad der er lang Tids Tilknytning til Virksomheden. Jeg gør opmærksom